

Sygn. akt I C 815/20 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 listopada 2020 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie, I Wydział Cywilny,

w składzie następującym:

Przewodniczący:	asesor sądowy Marcin Borodziuk
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Dorota Cichorz-Dąbrowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 października 2020 r. w S.

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. sp.k. w O.

przeciwko (...) S.A w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w O. kwotę 1.274,28 (tysiąc dwieście siedemdziesiąt cztery 28/100) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 sierpnia 2019 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda, tytułem zwrotu kosztów procesu, kwotę 535,09 (pięćset trzydzieści pięć 09/100) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

S.,(...)

Sygn. akt I C 815/20 upr.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 09 listopada 2020 r.

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w O. domagała się od (...) Spółki Akcyjnej w W. zapłaty kwoty 1.790,88 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 sierpnia 2019 r. do dnia zapłaty, oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości.

W uzasadnieniu pozwu podniosła, że dochodzona przezeń wierzytelność wynika ze szkody, jakiej doznała poszkodowana M. W. w swoim pojeździe marki R. (...) w kolizji z dnia 19 czerwca 2019 r. Wymieniona zawarła

z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego na okres od 19 czerwca do 3 lipca 2019 r. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powódce 1.291,50 złotych. Uznał za zasadny najem w pełnym okresie, nie zaakceptował jednak stawki najmu, obniżając ją do wartości niewystępujących na rynku za pojazd klasy B. Powódka podniosła również, że złożona przez pozwanego propozycja najmu pojazdu zastępczego zakładała udział własny w szkodach, obciążający poszkodowanego. Pozwany nie miał też możliwości zorganizowania najmu pojazdu po wskazywanej przez siebie stawce.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na swoją rzecz od powoda kosztów procesu. Uzasadniając swe stanowisko pozwany stwierdził, że okoliczność wypłaty odszkodowania na etapie postępowania likwidacyjnego nie powoduje tego, że uznał potrzebę najmu pojazdu zastępczego co do zasady, którą w procesie zakwestionował. Podniósł, że poszkodowana miała możliwość skorzystania z innego pojazdu, a umowa cesji jest nieważna, co skutkuje brakiem wykazania legitymacji czynnej. Wskazał też, że nieprawdziwe jest twierdzenie strony powodowej, jakoby wypożyczalnia z którą współpracuje ubezpieczyciel, stosowała udział własny w szkodzie w przypadku szkód likwidowanych z polisy odpowiedzialności cywilnej sprawcy. Ponadto stawka proponowana przez powódkę jest znacznie wygórowana i odbiega od rynkowych stawek stosowanych na lokalnym rynku.

Podstawa faktyczna rozstrzygnięcia:

W dniu 19 czerwca 2020 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego został uszkodzony pojazd marki R. (...) o nr rej. (...), będący własnością M. W.. Sprawca kolizji miał zawartą umowę w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z (...) Spółką Akcyjną w W.. Jeszcze w dniu zdarzenia wynajęła w (...) sp. z o.o. SP.K. pojazd zastępczy, z którego korzystała do dnia 3 lipca 2019 roku.

(bezsporne)

Powódka wynajęła pojazd marki F. (...), przy określeniu stawki na 194 złotych netto za dobę przy najmie na okres 15-31 dni. Powódka miała w swojej ofercie także pojazd marki R. (...) 75, przy stawce 149 złotych netto za najem przez taki sam okres. Zgodnie z zapisem pkt 34 regulaminu wypożyczalni (...) sp. z o.o. SP.K., obowiązującego od 01 października 2011 roku, najemca ponosi pełną odpowiedzialność i pokrywa szkody w przypadku szkody powstałej w pojeździe m. in. gdy pojazdem kierowała inna osoba niż najemca, gdy najemca przy powstaniu szkody przekroczył dopuszczalną prędkość lub w inny rażący sposób naruszył przepisy o ruchu drogowym. Stosownie do pkt 35, szkody nieujęte w pkt 34 objęte są udziałem własnym zgodnym z cennikiem, a powyżej udziału własnego doliczone zostanie 20% szkody oraz opłaty za wynajem według cennika do czasu naprawienia szkody.

(dowód: potwierdzenie najmu pojazdu z regulaminem, k. 11-11v, cennik najmu powódki, k. 12, faktura VAT, k. 16)

W dniu 01 stycznia 2018 r. prezes zarządu komplementariusza (...) sp. z o.o. SP.K. oświadczył, że w przypadku najmu pojazdu zastępczego będącego skutkiem zaistnienia szkody w pojeździe najemcy z winy osoby trzeciej, likwidowanej z polisy OC sprawcy szkody, wszelkie opłaty dodatkowe zawarte w regulaminie wypożyczalni oraz cenniku pojazdów zastępczych zostają zniesione.

(dowód: oświadczenie z 08.01.2018 r., k. 20)

M. W. nie posiadała w swoim gospodarstwie domowym innego pojazdu, niż R. (...), który uległ uszkodzeniu w kolizji z 19 czerwca 2019 r. Na wynajęcie pojazdu w (...) zdecydowała się, gdyż wypożyczalnię powódki polecił jej kierowca, który przyjechał zabrać lawetę uszkodzone (...). (...) zastępcze było wymienionej potrzebne do załatwiania codziennych spraw, planowała też wyjazd do miejscowości B.. Pojazd F. (...) był autem z wyższego segmentu od uszkodzonego R. (...) – był to pojazd pięciodrzwiowy, z pełną elektroniką i klimatyzacją. Przy zawieraniu umowy najmu M. W. została poinformowana, że gdyby spowodowała szkodę pojazdem zastępczym, musiałaby ponieść koszty jego naprawienia. Tego samego dnia upoważniła ona (...) sp. z o.o. SP.K. do kontaktu z ubezpieczycielem w toku likwidacji szkody.

(dowód: zeznania M. W., k. 72-72v)

W dniu 03 lipca 2019 r. M. W. zawarła z (...) sp. z o.o. SP.K. umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której wymieniona przelała na rzecz wymienionej spółki wierzytelność z tytułu odszkodowania za najem pojazdu zastępczego, wobec (...) Spółce Akcyjnej w W..

(dowód: umowa przelewu z 03.07.2019 r., k. 21)

Na etapie postępowania likwidacyjnego (...) Spółka Akcyjna w W. wypłacił kwotę 1.291,50 złotych, z tytułu szkody polegającej na najmie pojazdu zastępczego.

(bezsporne)

Wskazanie dowodów, na których oparł się Sąd oraz przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności:

Niniejsza sprawa, jako dotycząca roszczenia o świadczenie nieprzekraczające kwoty 20.000 złotych, podlegała rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym. Zgodnie z art. 505⁷ § 1 k.p.c. ilekroć ustalenie zasadności lub wysokości świadczenia powinno nastąpić przy zastosowaniu wiadomości specjalnych, od uznania sądu zależy powzięcie samodzielnej oceny opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy albo zasięgnięcie opinii biegłego.

Zdaniem Sądu zasięgnięcie wnioskowanego przez powoda dowodu z opinii biegłego było zbędne. Po pierwsze, natura twierdzeń strony pozwanej była na tyle ogólnikowa i niedookreślona, że nie pozwoliły one na podważenie rynkowego charakteru stawki najmu zastosowanej przez powoda. Pozwany nie tylko nie wskazał rynkowych stawek najmu pojazdu klasy B (taki pojazd został uszkodzony), ale wręcz nie podał w odpowiedzi na pozew stawki, według której miał składać powodowi propozycję najmu pojazdu zastępczego na rzecz poszkodowanej.

Stawka wynikająca z wypłaconej w postępowaniu likwidacyjnym kwoty (75 złotych netto za dobę) jawi się przy tym jako oczywiście zaniżona. Nie dziwi zatem, że nie została poparta jakimikolwiek dokumentami.

Inną rzeczą jest, że powód wynajął poszkodowanej pojazd klasy C, podczas gdy miał w ofercie pojazd tej samej marki, co uszkodzony – R. (...) – w stawce 149 złotych netto za dobę. Taką stawkę najmu należało w ocenie Sądu uznać za uzasadnioną w realiach niniejszej sprawy.

Dyskusyjne jest, czy kwestia rynkowego charakteru stawki najmu pojazdu w każdej sprawie stanowi wiadomość specjalną, czy też co do zasady są to fakty znane Sądowi z urzędu, choćby z racji rozpoznawania wielu podobnych spraw. Według doświadczenia składu orzekającego stawka 149 złotych netto za dobę jest adekwatnym świadczeniem w zamian za najem pojazdu zastępczego klasy B.

Dodatkowo stan faktyczny sprawy ustalono w oparciu o dowody z dokumentów, których autentyczność i treść nie były kwestionowane, a Sąd także z urzędu nie powziął wątpliwości w tym przedmiocie. Nadto Sąd oparł się na dowodzie z zeznań świadka M. W., na podstawie których ustalono, że poszkodowana korzystała z pojazdu zastępczego zaoferowanego przez powoda, o czym ubezpieczyciel został zawiadomiony tego samego dnia, oraz że pracownik powoda informował ją przy wypożyczaniu pojazdu, że w razie szkody w wynajętym pojeździe, będzie musiała ponieść udział własny w naprawieniu szkody.

Sąd nie oparł się na dokumencie w postaci oświadczenia prezesa zarządu komplementariusza powodowej spółki, według którego udział własny najemcy w szkodach w wynajętym pojeździe miał być znoszony w sytuacji, gdy najem był związany z likwidacją szkody w ramach OC sprawcy kolizji. Pismo to stanowi wyłącznie dowód tego, że podpisana pod nim osoba złożyła określone w nim oświadczenie (art. 245 k.p.c.). Nie można z jego treści wysnuwać, jak chce tego strona powodowa, wniosku o faktycznym zniesieniu udziału własnego poszkodowanych w szkodzie.

W tym zakresie nie można było także oprzeć się na zeznaniach świadka A. P., który zeznał, że w praktyce pracownicy spółki informowali poszkodowanych w taki sposób, jak wynika to z oświadczenia prezesa zarządu spółki. Przeczą im bowiem zeznania samej poszkodowanej M. W., z których wynika, że przy wynajmowaniu auta była informowana o tym, że poniesie koszty naprawy w razie ewentualnej szkody w pojeździe. Poszkodowana nie ma przy tym jakiegokolwiek interesu w tym, by zeznawać na niekorzyść powódki w niniejszej sprawie, a była osobą najlepiej zorientowaną w przebiegu zawierania przedmiotowej umowy najmu. Z kolei A. P., mimo że nie jest pracownikiem powódki, prowadzi działalność gospodarczą, której powodzenie jest ściśle powiązane z likwidowaniem szkód przez powódkę, co wywołuje daleko idące wątpliwości co do jego bezstronności, skutkujące odmową przyznania mu wiarygodności.

Wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającym zakresie.

Podstawą prawną żądania strony powodowej był art. 659 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nieoznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz.

W myśl art. 805 k.c., świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody. Ramy obowiązku odszkodowawczego zakładu ubezpieczeń określają przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym oraz Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1152). Zgodnie z art. 34 ust. 1 tej ustawy, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem. Ustawa powyższa odsyła zatem do zasad odpowiedzialności odszkodowawczej określonych w Kodeksie cywilnym, w szczególności do art. 361-363 k.c.

W myśl art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (art. 361 § 2 k.c.). Z kolei art. 363 § 1 zd. 1 k.c. stanowi, że naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że szkoda podlegała likwidacji w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (oc) i to oznacza, że pozwany ubezpieczyciel zobowiązany jest do pokrycia wszelkich kosztów związanych ze szkodą. Zgodnie z zawartą umową odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel gwarantuje naprawienie szkody. W myśl art. 822 k.c., w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c.), a wysokość odszkodowania powinna być określona według reguł określonych w art. 363 k.c.

Zważyć dalej należy, że utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia stanowi szkodę majątkową. Niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego jest normalnym następstwem szkody w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkody podlegających wyrównaniu. Samo tylko zaciągnięcie

przez poszkodowanego zobowiązania do zapłaty czynszu najmu pojazdu zastępczego stanowi szkodę w rozumieniu art. 361 § 2 k.c., pozostającą w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2020 r., III CZP 63/19, LEX nr 2830567).

W orzecznictwie od lat podkreśla się przy tym, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania z komunikacji zbiorowej (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r. III CZP 5/11, 7 sędziów, OSNC 2012/3/28).

Zasadność najmu pojazdu zastępczego w niniejszej sprawie była kwestionowana niesłusznie. Poszkodowana korzystała z pojazdu w sprawach życia codziennego, a poza tym był jej potrzebny do wyjazdu do B., miejscowości, do której dojazd środkami publicznej komunikacji byłby utrudniony. W orzecznictwie do dawna rozstrzygnięto przy tym, że pojazd zastępczy należy się poszkodowanemu niezależnie od możliwości skorzystania z transportu publicznego.

Jeśli zaś chodzi o podniesiony przez stronę pozwaną zarzut braku legitymacji czynnej, to poprzestać wypada na stwierdzeniu, że jest on oczywiście niezasadny w świetle treści umowy przelewu (k. 21), w której wprost mowa o wierzytelności z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Przeniesienie wierzytelności przeciwko zakładowi ubezpieczeń jest równoznaczne z objęciem przelewem także wierzytelności wobec sprawcy zdarzenia, skoro zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela, jak wskazano wyżej, jest uzależniony od odpowiedzialności samego sprawcy.

W orzecznictwie słusznie stwierdzono przy tym, że ustawowy charakter odpowiedzialności dłużników solidarnych oraz istota umowy przelewu wierzytelności przemawia za przyjęciem stanowiska, że w wypadku dokładnego określenia w umowie cesji (art. 509 k.c.) wierzytelności od strony przedmiotowej oznaczenie w umowie przelewu jako dłużnika tylko jednego z dłużników solidarnych, oznacza przeniesienie wierzytelności w stosunku do wszystkich dłużników, a nie tylko w stosunku do dłużnika wymienionego w umowie (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 22 października 2018 r., I ACA 1022/17, LEX nr 2630441). Uwagi te w pełni należy odnieść do odpowiedzialności o charakterze in solidum.

Przechodząc do kwestii wysokości szkody stwierdzić należy, że między stronami zachodził spór co do wysokości stawki najmu samochodu zastępczego.

Zauważyć należy, że poszkodowana wynajęła samochód zastępczy u powoda jako wybranego przez siebie podmiotu. Ubezpieczycielowi zostało zgłoszone żądanie naprawienia szkody przez samego powoda, jako cesjonariusza wierzytelności z tytułu odszkodowania. Oferta zorganizowania najmu pojazdu zastępczego przez ubezpieczyciela in abstracto nie może być traktowana jako niemająca znaczenia dla zasadności stawki najmu. W orzecznictwie słusznie przyjmuje się bowiem, że wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017 r., III CZP 20/17, OSNC 2018/6/56).

W treści uzasadnienia przywołanej uchwały Sąd Najwyższy w pełni zasadnie przyjął, że w ramach ciążącego na poszkodowanym obowiązku minimalizacji szkody i współdziałania z dłużnikiem (ubezpieczycielem) mieści się obowiązek niezwłocznego zasięgnięcia informacji co do tego, czy ubezpieczyciel może zaproponować poszkodowanemu pojazd zastępczy równorzędny uszkodzonemu (zniszczonemu). Sąd ten stwierdził, że nie ma to jednak nic wspólnego z koniecznością poszukiwania przez poszkodowanego najtańszej oferty rynkowej najmu, nie jest bowiem istotne to, czy propozycja ubezpieczyciela jest najtańsza, lecz to, że jest przez niego akceptowana.

W niniejszej sprawie powód już w pozwie podniósł, że pozwany nie był w stanie zorganizować najmu we wskazanej przez siebie stawce, jasno sugerując, że stawki podawane w toku postępowania likwidacyjnego stanowią fikcję przygotowaną na potrzeby procesu.

Na pozwanym spoczywa ciężar dowodu po pierwsze tego, że złożył propozycję, która wykraczała poza zwykły informacyjny charakter. Tego rodzaju działalność podejmowana masowo przez ubezpieczyciela, a dotycząca wysyłania wiadomości e-mail o najmie pojazdu zastępczego, nie spełnia przesłanki współdziałania i wystosowania do poszkodowanego propozycji co do kwestii najmu zastępczego. W przypadku osoby prowadzącej działalność gospodarczą (a taką jest ubezpieczyciel) wymagania co do należytej staranności są zwiększone w porównaniu z wymaganiami stawianymi osobom fizycznym. Prowadzenie działalności profesjonalnej uzasadnia oczekiwanie większej umiejętności, wiedzy, skrupulatności, rzetelności, zapobiegliwości czy zdolności przewidywania (art. 355 § 2 k.c.).

Powyższa okoliczność została przyznana przez powoda w samym pozwie, wobec czego nie wymagała dowodu (art. 229 k.p.c.).

Po drugie, ubezpieczyciel powinien udowodnić, że propozycja ta określała warunki najmu pozwalające na podjęcie decyzji o skorzystaniu z niej. W tym zakresie nie jest wystarczające powołanie się na samą wysokość stawki, która może być zależna od innych czynników (takich jak okres najmu, kaucja, limit kilometrów). Powód nie podniósł, aby warunki najmu oferowane przez wypożyczalnię R. nie były mu znane. Powoływał się jedynie na to, że wypożyczalnia ta stosowała udział własny w szkodzie, podczas gdy to w stosowanym przez niego samym regulaminie, znajdują się zapisy dotyczące udziału własnego w szkodzie.

Jednakże po trzecie, wobec stanowiska procesowego powoda, ubezpieczyciel winien był wykazać, że miał realną możliwość wynajęcia pojazdu po wskazanej przez siebie stawce najmu. To on wywodził ze wskazanej okoliczności skutki prawne, w postaci zmniejszenia wysokości należnego poszkodowanej odszkodowania.

Bezsprzecznie ubezpieczyciel sam nie jest podmiotem trudniącym się najmem pojazdów, a jedynie z takimi podmiotami współpracuje i zgłasza poszkodowanym propozycje zawarcia z nimi umowy. Skoro znając stanowisko powoda strona pozwana nie zgłosiła jakichkolwiek dowodów na poparcie swych twierdzeń o realnym charakterze propozycji najmu, to w tym zakresie ponosi ujemne konsekwencje prawne niewykazania swoich twierdzeń w procesie, stosownie do art. 6 k.c.

W tej sytuacji Sąd rozstrzygnął kwestię stawki najmu według własnego uznania, przyjmując stawkę w kwocie 149 złotych netto, z przyczyn wskazanych już w części uzasadnienia wyroku dotyczącej oceny dowodów.

Reasumując, wysokość odszkodowania należało wyliczyć według stawki netto po 149 złotych netto x 14 dni = 2.086 złotych netto. Z uwzględnieniem podatku od towarów i usług w stawce 23%, daje to kwotę 2.565,78 złotych brutto, która pomniejszona o wypłaconą na etapie postępowania likwidacyjnego kwotę 1.291,50 złotych, daje niezaspokojoną należność w kwocie 1.274,28 złotych.

Pozwany otrzymał zgłoszenie wynajmowania pojazdu zastępczego niezwłocznie w drodze e-mail, jednak okres 30 dni na spełnienie świadczenia nie mógł rozpocząć biegu do czasu zakończenia najmu pojazdu zastępczego. W związku ze zdaniem auta w dniu 03 lipca 2019 r., 30 dni upływało 02 sierpnia 2019 r. (art. 817 § 1 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Dz.U.2019.2214 t.j. z dnia 2019.11.15).

Od dnia 13 sierpnia 2019 r. pozwany pozostaje w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia, wobec czego od tej właśnie daty na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 321 § 1 k.p.c. zasądzono na rzecz powoda odsetki ustawowe za opóźnienie, liczone od kwoty należności głównej.

Biorąc powyższe pod rozwagę, na mocy powołanych wyżej przepisów prawa Sąd orzekł, jak w pkt I wyroku.

W pkt II powództwo zostało oddalone w pozostałym zakresie.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd wydał na podstawie art. 100 k.p.c., w myśl którego w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

Do kosztów poniesionych przez powoda należało wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika będącego radcą prawnym w kwocie 900 złotych (§ 2 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dz.U.2018.265 j.t.), opłata od pozwu w kwocie 200 złotych, oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych. Z kolei pozwany poniósł koszt zastępstwa przez pełnomocnika, który również był radcą prawnym, w kwocie 900 złotych. Koszty procesu poniesione przez strony łącznie wyniosły 2.017, a powód wygrał sprawę w 71,15%. W związku z tym od pozwanego należało zasądzić na jego rzecz kwotę 1.435,09 złotych, a zasądzona w wyroku kwota jest skutkiem omyłkowego przyjęcia stawki zastępstwa przez pełnomocników w kwocie 270 złotych. W razie wniesienia zażalenia na rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu, zostanie ono uznane przez Sąd za oczywiście uzasadnione.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S.,(...)